

Swinging Sisters

NR. 1 SANDRA GAL

Tyskar kan vara tråkiga, organiserade och knastertorra. Eller så kan de vara som landets främsta golfexport. Sandra Gal berättar om hur det är att skriva sin autograf på japanska mobiltelefoner, livet som modell och varför Annika kommer att göra comeback.

Text: Daniel Eriksson **Foto:** Simon Persson och Justin XXX

P

lötsligt händer det. Den klassiska sloganen passar in på så väl pensionärernas favoritskraplott som på oväntade besök på drivingrangen. För att komma ifrån allt vad flodiga amerikaner i alldeles för stora pikétröjor heter, har GolfPunk tagit ett nödvändigt avbrott från PGA Showen i Orlando för att provslå några av 2009 års hetaste stickor på Grand Cypruss inbjudande range. 20 grader i luften, ljumma vindar, knappt en kotte så långt ögat når. Kan det överhuvudtaget bli bättre? Ja faktiskt...

I ögonvrån några mattor bort ser jag en lång, mörkhårig skapelse tona upp sig. Med en outfit som för tankarna långt bortom allt vad ruffbesök heter står hon och piskar iväg sina drivar långt bortom 200-streckket. Vad in i h-vete är det frågan om?

Ansiktet känns bekant, svingen känns som tagen ur en instruktionsbok och bagen vittnar om att detta inte är en helt vanlig tjej. Plötsligt börjar pusselbitarna innanför pannbenet så sakteliga falla på plats. Men det är först när storspelerskan vänder sig mot mig, spricker upp i ett leende och säger hej med sin amerikansk-tyska brytning som pusslet blir komplett. Mina damer och herrar, låt oss få presentera Sandra Gal – det stoltaste tysk damsport fått fram sedan Steffi Graf spred sina forehands på centercourten. Tjejen som tagit sig från Düsseldorf, via collegegolf på University of Florida till den stora scenen bredvid Gulbis, Ochoa och de andra drakarna på PGA-touren.

Hur var det att som ung, tysk kvinna flytta till det stora landet i väst och börja plugga på college?

”Omställningen gick mycket bättre än vad jag trodde. Jag placerades i ett studenthem med tre andra tjejer som jag aldrig träffat förut vilket tvingade en att prata med nya människor.

Bo kvar i Tyskland var aldrig något alternativ?

”Jag ville ge golfen en ärlig chans och samtidigt skaffa mig en utbildning. Det hade varit omöjligt om jag bott kvar. De tyska universiteten struntar blankt i att du vill satsa på din sport, där är det bara plugg som gäller. I USA är inställningen helt tvärtom, det är därför så många åker hit och tar chansen.”

Vad mer skiljer länderna åt?

”Inställningen är som natt och dag. I USA är allting mer professionellt oavsett sport. Man förväntar sig mer av utövarna och större vikt läggs på mental träning, att ha rätt förutsättningar för att lyckas och så vidare. I Tyskland är det bara fotboll, fotboll och ännu mera fotboll som gäller. Det känns som om mitt gamla hemland är 20 år efter USA i sättet att se på sport.”

Vilka råd vill du ge till ungdomar som funderar på att ta chansen och börja plugga på college i USA?

”Var beredd på en omställningsfas. Schemat är tigt i början, konkurrensen mördande och du får inte deppa ihop fullständigt om inte resultaten kommer med en gång. Det gäller att ha tålamod. Dessutom är skolornas tränare inga lysande golfinstruktörer direkt. De fokuserar snarare på att få till lagsammanhållningen än att rätta direkta felaktigheter i din swing. Så försök hitta dig en personlig tränare som fokuserar på den tekniska biten så fort som möjligt.

SANDRA GAL

Ålder: 24 år.

Från: Tyskland.

Bor: Orlando.

Debutsåsong: 2008.

Världsraning: XX.

Inspelade pengar: XX kronor.

Bästa placering:

14:e Ginn Tribute

Hosted by Annika.

Du kvalade in på LPGA-touren förra året innan du ens tagit din examen. Var nyfiken på proffslivet för stor eller vad fick dig att ta det steget?

”Hade jag gått den vanliga vägen med examen i april hade jag fått vänta ända till december för att få chansen att kvala in till huvudtouren. Det hade varit att slösa massa värdefull tid. Dessutom ville jag skaffa mig erfarenhet hur det är att möta de allra bästa. Ska jag vara ärlig hade jag inte räknat med att det skulle gå så bra.”

Var kvalet en nervpär eller en dans på rosor?

”Första kvalrundan var inga problem. I andra steget började jag med att gå fyra över par första dagen. Allting kändes kört, men så plötsligt fick jag ordning på mitt spel och tappade lite av respekten för LPGA International där tävlingen avgjordes. De resterande dagarna gick jag minus åtta totalt och klarade kortet med två placeringar till godo.”

Åkte du hem och tömde barskåpet eller hur firade du?

”Mina polare från college hade dukat upp en stor fest lagom till jag återvände. Samtidigt som jag var otroligt glad över att ha fått min proffslicens, kändes det sorgligt att behöva lämna alla vännerna i laget.”

Du ser ut att vara en väldigt stilmedveten tjej. Hur viktigt är det för dig att se bra ut på golfbanan?

”Även om golfen alltid kommer i första hand, är jag givetvis mån om hur jag ser ut när jag spelar. Proffsgolf ska vara underhållande för publiken och hur kul är det att kolla på spelare som går omkring utan att bry sig om vad de har på kroppen? Men samtidigt spelar det ingen roll hur snygg du är om spelet suger.”

Hur lång tid spenderar du framför spegeln inför varje runa?

”Inte lång tid alls faktiskt. En kvart max. Det finns kollegor som är betydligt större fan av sin egna spegelbild. Ingen nämnd, ingen glömd.”

Kom igen Sandra, ge mig några namn...

”Det är rätt uppenbart vilka jag syftar på. Men för min del får de gärna göra det, mig rör det inte i ryggen.”

De senaste åren har synen på golfmodet ändrats ganska radikalt.

”Absolut, enbart till det bättre ska tilläggas. Förr var golfen så konservativ och tråkig med funktionsinriktning rakt igenom alla kollektioner. Nu är modellerna mer kvinnliga, mer ben visas och golfen är mer attraktiv än tidigare.”

På vilket sätt gynnar det damgolven?

”Det finns en tydlig parallell till tennis-cirkusen. Där har intresset för damerna ökat markant sedan spelarna började klä sig i mer moderiktiga kläder. Numera är prispengarna lika stora för både herrar och damer.”

Vilka är dina favoritplagg på banan?

”Jag klär mig gärna i kortare kjolar och kläder som sitter tajt på kroppen, gärna i färgerna blått och rosa. Min dröm är att designa egna kläder på heltid. Något måste man göra när man en dag lägger klubban på hyllan.”

Vilken man respektive kvinna klär sig snyggast på touren?

”Att Tiger bär upp sina kläder på ett proffsigt och atletiskt sätt går inte att komma ifrån. Å andra sidan har han kroppen för det.

”Inte Obama klass, men av golfarna är det bara Tiger som slår henne.”

Bland damerna gillar jag Natalie Gulbis färgsammansättning.

Annika Sörenstam nämns sällan i dessa sammanhang. Hur stort avbräck är det för touren att hon slutat med golfen?

”Det känns först och främst sorgligt. Jag känner mig glad att få ha spelat ett år tillsammans med henne. Nu får hon äntligen chansen att förverkliga sina andra drömmar hon har i livet. Det är hon verkligen värd.”

Har vi sett henne på golfbanan i tävlingssammanhang för sista gången?

”Det skulle förvåna mig om hon i framtiden inte ställde upp i några ströktävlingar. Även om hon aldrig tar upp tävlandet på allvar igen, lär hon inte kunna hålla sig ifrån golfbanan helt och hållet.”

Vad är ditt bästa minne av vår svenska supertjej?

”Under inspelsvarvet till Ginn Open i Orlando träffade jag på henne vid drivingrangen. På chans frågade jag om hon hade lust att spela rundan med mig och döm av min förvåning när hon tre gånger på raken undrade om jag verkligen ville spela med henne. Hon gav mig mängder med bra tips och när vi gick av 18:e green tackade hon för att hon fått äran att spela med mig. Det kändes smått överkligen kan jag tillägga. Nu ringer jag till henne om jag behöver tips och ideér.”

Hur stor är Annika over there?

”Stor. Enormt stor. Inte Obama-klass, men bland golfarna är det bara Tiger som slår henne på fingrarna.”

Phil Mickelson då?

”Han är inte ens i närheten. Förra året var helt otroligt. Var vi än spelade, flockades filmkamerorna runt henne. Det var aktiviteter just precis hela tiden. Samtidigt gynnades hon av att Tiger var skadad, media behövde någon att fästa sin uppmärksamhet på.”

Är det någon annan svenska du hängt en del med?

”Anna Nordqvist har jag mött en hel del på college och under amatörtiden. Dessutom var vi lagkamrater under Vagliano Trophy när Europas amatörtjejer slog den brittiska motsvarigheten på The Torrence Course i St Andrews 2007.”

Du har även provat på livet som modell. Hur kom det sig att du började med det?

”I fjol när jag började leta efter en lämplig agent fastnade jag för USA:s största modellagentur och deras satsning på golf. Vi är sju tjejer i deras stall och då ingår även vissa modelljobb.”

Vad är det svåraste med att vara modell?

”Att se bra ut varje dag är inte lätt. Vissa dagar vaknar man och känner att i dag är ingen bra fotodag, men för en modell är det inte ens ett alternativ. Hon måste vara tipptopp varje dag. Det handlar inte bara om att ta hand om sin kropp, det är minst lika viktigt att karisman och utstrålningen finns där. Det som kännetecknar en bra modell är att hon kan uttrycka sin personlighet genom bilderna. Det är en konst i sig.”

Helt ärligt Sandra. Vad föredrar du mellan att stå på första tee eller framför kameran?

”Att stå på första tee, utan minsta tvekan. Golf är mitt liv. Visst, modella är kul men jag skulle aldrig vilja ha det som heltidsjobb. Jag är alldeles för mycket tävlingsmänniska för att kunna posera framför en kamera dagarna i ända.”

Vad köpte du för dina första vinstpengar?

”Jag gick raka vägen till väskaffären och köpte en Dior-väska för 700 dollar. Visst, kanske inte det mest nödvändiga köpet jag gjort i mitt liv men oj så stolt jag var.”

Och det galnaste som hänt dig på en golfbana är?

”Det måste varit fjolårets sista tävling i Japan. Herregud, publiken är helt galen där. Fullt med folk överallt. Alla vill skaka tass och tacka efter rundan. Dessutom önskar de få autografer på de mest galna ställena. En man ville att jag skulle signera hans mobiltelefon, andra ville ha min namnteckning på olika ställen på kroppen. Det kändes helt sjukt.”

Har du träffat någon älskare med ett missriktat slag?

”Jag har faktiskt lyckats med den bedriften. Usch, det var ingen rolig upplevelse. Bollen från min hookade spoon träffade mannen utan att studsas innan. Jag mådde bokstavligen talat pyton när jag insåg vad jag hade gjort. Som tur var blev han inte allvarligt skadad, men jag bad honom om ursäkt tio gånger om och gav några nya bollar som tröst.

Hur är det med beundrabreven, får brevbäraren jobba övertid med att hämta all post till dig?

”He he, inte riktigt. Men jag fick nyligen ett mail av en man som påstod att jag tittat på honom med ett leende när jag gick av 18:e greenen. Han bifogade lite information om sig själv, hur lång han var, vilka fritidsintressen han hade samt sina kontaktuppgifter. Försöka duger alltid.”